

Όταν ο Πάρης μεγάλωσε, ανέλαβε βοσκός στα κοπάδια του θετού πατέρα του. Κάποια νύχτα, ληστές εισέβαλαν στο μαντρί και προσπάθησαν να κλέψουν τα ζώα. Ο Πάρης τους βγήκε μπροστά και τους αντιμετώπισε με θάρρος. Οι ληστές εγκατέλειψαν την προσπάθεια, ενώ οι άλλοι βοσκοί έδωσαν στον Πάρη καινούριο όνομα: Αλέξανδρος, «αυτός που αποκρούει τους άνδρες» ή «αυτός που προστατεύει τους άνδρες».

Στα βουνά, ο Πάρης γνώρισε την νύμφη Οινώνη, κόρη του θεϊκού ποταμού Κεβρήνα και, κατά μια εκδοχή, αδελφή της Αστερόπης, της γυναίκας του Αίσακου. Οι δυο νέοι αγαπήθηκαν και ζούσαν πια ο ένας μόνο για τον άλλο. Όμως, ο έρωτάς τους δεν ήταν γραφτό να κρατήσει αιώνια.

Στην πόλη της Τροίας, ο Πρίαμος βασανιζόταν από τύψεις για τον γιο του που διέταξε να σκοτώσουν. Για να εξιλεωθεί αλλά και για να τον τιμήσει, οργάνωνε αγώνες κάθε χρόνο με βραβείο για τον νικητή έναν όμορφο ταύρο. Αυτόν τον ταύρο οι άνθρωποι του κυρίως τον αναζητούσαν στα κοπάδια που έβοσκαν στην Ίδα. Κι ο Πάρης είχε έναν όμορφο ταύρο στα κοπάδια του θετού πατέρα του. Κάποια χρονιά, οι άνθρωποι του Πριάμου έφτασαν και στο μαντρί που πρόσεχε ο Πάρης. Είδαν τον ταύρο, τους έκανε και τον κατάσχεσαν. Ο Πάρης τον ήθελε πίσω. Ο μόνος τρόπος για να τον ξαναπάρει, ήταν να νικήσει στους αγώνες.

Κατέβηκε στην Τροία, πρώτη φορά αφότου γεννήθηκε, και δήλωσε συμμετοχή στους αγώνες. Τους νίκησε όλους. Ντροπιασμένα τα αδέρφια του αλλά και οι γόνοι των αρχοντικών τζακιών, θέλησαν να εκδικηθούν. Του ρίχτηκαν όλοι μαζί, να τον σκοτώσουν. Ο Πάρης πρόλαβε να συρθεί ικέτης στον βωμό του Δία. Όλοι έκαναν πίσω. Όλοι, εκτός από την Κασσάνδρα που τον αναγνώρισε, θυμήθηκε το όνειρο της μάνας της και θέλησε να τον σκοτώσει αυτή, για να σωθεί η Τροία από τον χαμό. Οι άλλοι απόρησαν. Τι είχε εναντίον του εκείνη, αφού γυναίκες δεν μετείχαν στους αγώνες! Τους είπε. Ο Πρίαμος και η Εκάβη καταχάρηκαν. Αφού ο γιος τους είχε επιζήσει, ήταν γραφτό να επιστρέψει στην οικογένειά του. Μάταια, η Κασσάνδρα φώναζε ότι θα γίνει αιτία να καταστραφεί η Τροία. Κανένas δεν την πίστευε.

Ο Πάρης ξαναγύρισε στα κοπάδια και στην Οινώνη του, πια όχι σαν γιος του Αρχέλαου αλλά ως βασιλόπουλο, γιος του Πριάμου και της Εκάβης. Έτσι τον βρήκε ο Ερμής, όταν τον έστειλε ο Δίας να κρίνει, ποια από τις θεές Ήρα, Αθηνά και Αφροδίτη είναι η πιο ωραία. Έκρινε ωραιότερη την Αφροδίτη που του υποσχέθηκε την πιο όμορφη γυναίκα του κόσμου. Η

Οινώνη προσπάθησε να τον εμποδίσει να πάει στη Σπάρτη και να κλέψει την Ελένη. Και γιατί τον αγαπούσε και φοβόταν ότι θα τον χάσει και διότι γνώριζε ότι μια τέτοια περιπέτεια θα οδηγούσε στον χαμό της Τροίας. Επειδή και η Οινώνη ήταν μάντισσα. Είχε μάθει την τέχνη από την ίδια την Ρέα, την μητέρα του Δία. Ο οποίος Δίας άλλα είχε δρομολογήσει και δεν την άφησε να τον πείσει.

Ερωτευμένη και αδύναμη μπροστά στο πεπρωμένο, η Οινώνη αποχαιρέτησε τον Πάρη με τη συμβουλή, αν ποτέ τραυματιζόταν, να πήγαινε σ' εκείνη να τον γιατρέψει. Ο Πάρης θυμήθηκε την Οινώνη, όταν τραυματίστηκε κι έστειλε να την φωνάξουν. Όμως, αυτό έγινε είκοσι χρόνια μετά τον χωρισμό τους. Ο τόσος χρόνος ήταν πολύς για να τον περιμένει η νύμφη. Γεμάτη θυμό, του μήνυσε να πάει να τον γιατρέψει η Ελένη. Μετάνιωσε αργότερα κι έσπευσε να τον βρει. Ήταν αργά. Ο Πάρης είχε πεθάνει. Αυτοκτόνησε κι αυτή. Τους έθαψαν μαζί.

Όλα αυτά όμως επρόκειτο να γίνουν πολύ αργότερα. Για την ώρα, ο Πάρης ήταν έτοιμος να αντισταθεί στους Αχαιούς εισβολείς που έρχονταν να του πάρουν την Ελένη.

(τελευταία επεξεργασία, 16 Ιανουαρίου 2022)